

PETA NEDJELJA

PRVO ČITANJE

Kinjim se dok se ne smrkne.

Čitanje Knjige o Jobu

Job 7, 1-4. 6-7

Job progovori:

»Nije li vojnikovanje život čovjekov na zemlji
i dani mu kao dani nadničara?
Kao što trudan rob za hladom žudi
i kao nadničar štono plaću čeka,
mjeseci jada tako me zapadoše
i noći su mučne meni dosuđene.
Liježuć pomišljam: 'Kad li ču ustati?'
A dižuć se: 'Kad ču večer dočekati'
I tako se kinjim sve dok se ne smrkne.
Dani moji brže od čunka prodoše,
promakoše hitro bez ikakve nade.
Spomeni se: život moj samo je lahor
i oči mi neće više vidjeti sreće!«

Riječ Gospodnja.

OTPJEVNI PSALAM

Ps 147, 1-2. 3-4. 5-6 (Ø.: usp. 3a)

Ø. Hvalite Gospodina:

on liječi one koji su srca skršena!

ili Aleluja!

- ¹ Hvalite Gospodina jer je dobar,
pjevajte Bogu našem jer je sladak;
svake hvale on je dostojan!
- ² Gospodin gradi Jeruzalem,
sabire raspršene Izraelce. Ø.
- ³ On liječi one koji su srca skršena
i povija rane njihove.
- ⁴ On određuje broj zvijezda,
svaku njezinim imenom naziva. Ø.

- ⁵ Velik je naš Gospodin i svesilan,
nema mjere mudrosti njegovoj.
⁶ Gospodin pridiže ponizne,
zlotvore do zemlje snizuje. Ø.

DRUGO ČITANJE

Jao meni ako evanđelja ne navješćujem.

Čitanje Prve poslanice svetoga Pavla apostola Korinćanima

1. Kor 9, 16-19. 22-23

Braćo:

Što navješćujem evanđelje, nije mi na hvalu, tå dužnost mi je. Do-
ista, jao meni ako evanđelja ne navješćujem. Jer ako to činim iz vlasti-
te pobude, ide me plaća; ako li ne iz vlastite pobude – služba je to koja
mi je povjerena. Koja mi je dakle plaća? Da propovijedajući pružam
evanđelje besplatno ne služeći se svojim pravom u evanđelju.

Jer premda sloboden od sviju, sâm sebe svima učinih slugom da ih
što više steknem. Bijah nejakima nejak da nejake steknem. Svima bi-
jah sve da pošto-poto neke spasim. A sve činim poradi evanđelja da
bih i ja bio suzajedničar u njemu.

Riječ Gospodnja.

ALELUJA

Mt 8, 17

Ø. Aleluja! Krist slabosti naše uze i boli poneše. Ø. Aleluja!

EVANĐELJE

Ozdravi mnoge koje su mučile razne bolesti.

✉ Čitanje svetog Evanđelja po Marku

Mk 1, 29-39

U ono vrijeme:

Pošto Isus iziđe iz sinagoge, uđe s Jakovom i Ivanom u kuću Šimunovu i Andrijinu. A punica Šimunova ležala u ognjici. I odmah mu kažu za nju. On pristupi, prihvati je za ruku i podiže. I pusti je ognjica. I posluživaše im.

Uvečer, kad sunce zađe, donošahu preda nj sve bolesne i opsjednute. I sav je grad nagrnuo k vratima. I on ozdravi bolesnike – a bijahu mnogi i razne im bolesti – i zloduhe mnoge izagna. I ne dopusti zlodusima govoriti jer su ga znali.

Rano ujutro, još za mraka, ustane, iziđe i povuče se na samotno mjesto i ondje se moljaše. Potražiše ga Šimun i njegovi drugovi. Kad ga nadoše, rekoše mu: »Svi te traže.« Kaže im: »Hajdemo drugamo, u obližnja mjesta, da i ondje propovijedam! Tà zato sam došao.« I prođe svom Galilejom: propovijedao je u njihovim sinagogama i zloduhe izgonio.

Riječ Gospodnja.